

De Hollandse verre visserij en de onwettige invoer uit Denemarken

Wij ontvingen van een Nederlandse visgroothandel hiernavolgend schrijven.

Mijnheren,

Ik las onlangs in een van onze Hollandse dagbladen, dat onze Belgische vrienden met veel angst om het hart hebben vernomen dat onze Hollandse regering plannen uitwerkt, om de Hollandse visserij in en om IJsland nieuw leven te gaan inblazen, al zal dit dan ook gepaard gaan met een zekere garantie voor de uitkomsten van de rederijen die hun medewerking hieraan willen geven.

Er ligt op de verre visserij nu eenmaal een groot risico, dat door onze rederijen reeds vele malen bitter beproefd is en indien u betere resultaten in het zuiden heeft geboekt, dan is het zakelijk zeer toe te juichen dat de kans opnieuw geprobeerd wordt zonder ook maar een doel voor de ogen te hebben iemand schade toe te brengen, want willen onze Belgische vrienden over schade spreken, die zij de de Nederlandse visserij en handel toebrengen, dan kunnen wij zeer in het kort spreken van.

12 % op de ingevoerde vis.

van Nederland te eisen een certificaat, dat alle vis van Nederlandse oorsprong is.

Van Denemarken (een land buiten de E.E.G.) duizende kisten vis in te voeren via Duitsland, door deze houding van België (natuurlijk in deze ook Duitsland) worden de Nederlanders stelselmatig van de Belgische markt verdreven en Denemarken zowel als Duitsland langs illegale wijze binnengelaten (of is dit ook 'n clausule van de E.E.G.?) En iedereen in België is blind voor deze rigoureuze zaken, alleen als de naam van Nederland wordt genoemd is er in de roos gestoken.

Wij kunnen gezamenlijk veel moeilijkheden gaan veroorzaken, maar het zou in de eerste plaats gezonder zijn, alle nog bestaande hindernissen tussen de drie Benelux-partners te gaan opruimen, om straks niet te worden fijn gemalen tussen Duitsland en de Noordelijke visserijlanden.

Een oude Nederlandse vriend.

Nota van de Redactie

Wij kunnen er niets tegen hebben dat de Nederlandse regering een steun van 20 miljoen frank geeft om de Nederlandse reders te steunen in hun pogen om de verre visserij op IJsland te gaan bedrij-

ven. Dat is hun heilig recht. Van Nederlandse zijde wordt echter steeds aangedraafd dat in het kader van de zes landen overeenkomst een geldelijke steun aan de visserij niet geoorloofd is, al is het een feit dat zonder die steun het voor grote treilers onmogelijk een renderend zaakje wordt. Maar dat is ook zo voor de Belgische, die geen steun krijgen. De Belgische opvangregeling is immers heel wat anders welke slechts beoogt een bodem in de markt te houden, maar dat brengt daarom geen zaad in het bakje bij gebrek aan aanvoer. De teloorgang van de Belgische Hoogzevisserij is een feit. Steun is nochtans dringend nodig.

Wat nu de bewering betreft dat de Hollandse vis 12 % taks betaalt bij invoer, moeten we doen opmerken dat de aankoop van vis in de Belgische vismijn ook onderhevig is aan een overdrachtstaks van negen tien honderd en in de Hollandse vismijn niet.

Als onze handelaars hun vis in eigen land afzetten, betalen zij dus praktisch evenveel als de Hollanders die ze naar België uitvoeren.

Wat nu de duizenden kisten Deense vis betreft, welke via Duitsland ingevoerd worden, moet opgemerkt dat dit juist is, maar dat ook Hollandse firma's hieraan mee doen.

Deze illegale invoer veroordelen wij en maakt ten andere op het huidige ogenblik het voorwerp van een rechterlijk onderzoek welke verregaande gevolgen zal hebben.

Iedereen is bijgevolg niet blind en we zeggen alleen maar dat de rechterlijke instanties deze zaken hun verloop doen krijgen.

Het zou inderdaad gezonder zijn alle bestaande hindernissen zo spoedig mogelijk op te lossen.

Het bezoek van de knappe heer Vandijk vorige week aan het Belgisch bedrijf is zeer nuttig geweest, maar heeft tevens bewezen hoe enorm verschillend de gedachten en de verschillende belangen zijn en hoe in de produktie zelf eerst een akkoord zou hoeven bereikt te worden tussen mensen van goede wil langs beide zijden.

Belgie bezit geen Vandijk, waarvoor we onze hoed afdoen, wanneer we de zaken bekijken van Nederlands standpunt. Hij kent het bedrijf van klein tot groot maar heeft meer te kampen met veel grote verschillen in eigen milieu.

Leid Vandijk een Belgisch bedrijf, dan zouden we er reeds heel wat verder mee staan.

VEROORDELING WEGENS SMOKKEL

Voor de Haarlemse politierechter stonden twee mannen terecht die in één grote slag het fortuin naar hun hand wilden zetten. Zij hadden misgegoet en werden nu gekonfronteerd met een totale mislukking op het maatschappelijke en het persoonlijk vlak.

Schipper D. en de K., de laatste uit Amsterdam, werden in oktober 1963 door de Velser politie betrapt toen zij in IJmuiden een partij van 550.000 smokkel-sigaretten aan land wilden brengen. De smokkelwaar lag opgeslagen aan boord van de kotter van schipper D., in een van buitenaf onzichtbare bergruimte. D. was met veel moeite en via leningen eigenaar van de kotter geworden. Met de visvangst ging het niet zo best en de schipper zocht naar een uitweg om aan het benodigde kapitaal te komen. Allereerst moest hij zien de hypotheek van zijn schip af te lossen. Hij zag hiervoor een oplossing door in een buitenlandse haven een grote partij sigaretten in te kopen en die in Nederland met winst van de hand te doen. In de Amsterdammer vond hij 'n bereidwillige kompanjon, zij het dan dat zijn kameraad niet zelf over het nodige startkapitaal beschikte. De K. sprak echter het banksaldo van zijn vader aan, zodat men nu over de middelen beschikte om de sigaretten te kopen. Toen de smokkelboot op IJmuiden aankoorste werd de argwaan van de douane al spoedig gewekt. Op-roepen van Scheveningen Radio bleven onbeantwoord zodat aanvankelijk voor een ongeluk werd gevreesd, maar twee dagen later werd de kotter in de buurt gesignaleerd. Allerlei verdachte manoeuvres wezen op een activiteit die met vissen weinig te maken had. Eenmaal in de haven was de douane snel ter plaatse en vroeg men of er iets aan te geven was. «Ja, 19.000 sigaretten», was het antwoord. Over de 550.000 in de

geheime bergplaats werd wijselijk gezwegen. Aan boord werd er verder niets gevonden, dus alles leek in orde. De smokkelaars hadden echter zonder de vasthoudendheid van de eenmaal argwanend geworden Velser politie gerekend. Toen de schipper en zijn gezelschap een dag of wat de waar van boord wilden halen, werden zij gevat. Beiden gaven voor de politierechter ruiterslijk toe dat zij verkeerd waren geweest. De raadslieden der verdachten onderstreepten het feit dat beiden door het hele gebeuren ernstig gedupeerd waren en in een situatie geraakt, die, wat hunzelf en hun gezinnen betrof, elke strafmaatregel verre zou overtreffen.

De kotter van D. was in beslag genomen en hij was zijn schip in ieder geval kwijt. De schuit zou waarschijnlijk in het bezit van de de grootste hypotheekhouder worden gesteld. Hij had nu een walbaantje, maar wist niet of hij nog over een paar weken het hoofd boven water zou kunnen houden.

De K. was er niet minder beroerd aan toe. Zijn raadsman wees er op dat de familie van verdachte op allerlei gebied moest bijspringen. De vader wat betreft zijn krediet en de overigen voor de K. zelf. Verdachte was enige maanden geleden bij een auto-ongeluk betrokken geweest en had al die tijd in het ziekenhuis moeten doorbrengen. Een kostbare bezigheid, vooral als je geen cent hebt. De raadsman drong op klementie aan en bracht naar voren dat in een soortgelijk smokkelgeval in 1963 de Haagse Politierechter tot voorwaardelijke straffen was overgegaan. Hij illustreerde dit met een krantenknipsel.

De uitspraak was voor beide verdachten vier weken gevangenisstraf onvoorwaardelijk. Een lage straf, de eis van de officier van Justitie van vijf maanden in aanmerking genomen.

Visserij 1963 voor een deel verliesgevend

De grote zeevisserij (voornamelijk haringvangst op de Noordzee), die in 1962 nog winstgevend was, gaf in 1963 een verlies te zien. Weliswaar was de vangst in 1963 aanzienlijk groter dan in het voorgaande jaar, maar de prijzen waren zoveel lager dat de totale besomming beneden die van 1962 bleef.

Ook de kleine zeevisserij (voornamelijk tong- en scholvisserij) gaf in het afgelopen jaar ongunstiger resultaten te zien dan in 1962. De geringe vangsten van tong, aan welke vissoort door de strenge winter van 1962-63 grote schade is toegebracht, waren hiervan de voornaamste oorzaak.

De garnalenvisserij daarentegen had in 1963 gunstige bedrijfsuitkomsten. De vangsten waren n.l. groter dan in het voorgaande jaar, terwijl de prijs niet zoveel lager was.

De IJsselmeervisserij heeft in 1963 met verlies gewerkt. De vangsten waren gering, vooral als gevolg van een zekere overbevissing van dit meer in de afgelopen jaren.

Deze voor de meeste takken van visserij minder gunstige gang van zaken, had tot gevolg dat de totale geldomzet van de Nederlandse visserij daalde van f 163 miljoen in 1962 tot f 143 miljoen in het afgelopen jaar.